

חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996

ס"ח תשנ"ו, 338; ס"ח תשנ"ז, 116; ס"ח תשנ"ח, 17, 198; ס"ח תש"ס, 230; ס"ח תשס"ד, 24; ס"ח תשס"ה, 89; ס"ח תשס"ז, 93; ס"ח תשס"ח, 826.

פרק א': הוראות כלליות

מעצר ותחולה
[תיקון: תשנ"ז]

1.

(א)

אין מעצר ועיכוב אלא בחוק או לפי חוק מכוח הסמכה מפורשת בו.

(ב)

מעצרו ועיכובו של אדם יהיו בדרך שתבטיח שמירה מרבית על כבוד האדם ועל זכויותיו.

(ג)

הוראות חוק זה יחולו על מעצר ועל עיכוב לפי כל חוק, אלא אם כן נקבעו בחוק הוראות אחרות.
סמכות עניינית

2.

הסמכות העניינית לדון בענין שחוק זה דן בו תהא נתונה –

(1)

כל עוד לא הוגש כתב אישום – לבית משפט השלום;

(2)

לאחר הגשת כתב אישום – לבית המשפט המוסמך לדון בכתב האישום;

(3)

בערעור – לבית המשפט שלערעור.

סמכות מקומית

3.

(א)

בכפוף להוראות אחרות שבחוק זה, הסמכות המקומית בענין שחוק זה דן בו. תהא נתונה לבית המשפט אשר באזור שיפוטו התקיים אחד מאלה;

(1)

נעברה העבירה, שבקשר אליה מוגשת הבקשה, כולה או מקצתה;

(2)

נמצאת היחידה הממונה על חקירת העבירה, שבקשר אליה מוגשת הבקשה;

(3)

האדם מוחזק במעצר ולא ניתן לפנות לבית המשפט במקומות האמורים בפסקאות (1) או (2) בשל נסיבות מיוחדות שיפורטו.

(ב)

הוגשה בקשה לבית המשפט לפי חוק זה בענין מעצר או שחרור, ימשיך אותו בית משפט לדון בכל בקשה כאמור הנמצאת בסמכותו העניינית, בקשר לאותה עבירה, אף אם נתונה סמכות מקומית גם לבית משפט אחר, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

(1)

הבקשה הקודמת התייחסה למעצר בנסיבות האמורות בסעיף קטן (א)(3);

(2)

חקירת העבירה הועברה ליחידת חקירות אחרת.

פרק ב': מעצר ושחרור סימן א': הוראות כלליות

עדיפות למעצר בצו

4.

מעצר אדם יהיה בצו של שופט (להלן – צו מעצר), אלא אם כן הוענקה בחוק סמכות לעצור בלא צו.

תחילת מעצר

[תיקון: תשנ"ז]

5.

תחילת מעצרו של אדם היא באחד מאלה:

(1)

במעצר על פי צו שופט שניתן בנוכחות האדם – עם הודעת השופט בפניו על מתן הצו, אלא אם כן קבע השופט מועד אחר;

(2)

במעצר על פי צו שופט שניתן בהעדרו של האדם או במעצר שלא על פי צו שופט – עם מסירת הודעה כדין כאמור בסעיף 24 מאת מבצע המעצר לאדם שעומדים לעוצרו, או עם עשיית מעשה גלוי למימוש המעצר, בנסיבות שבהן פוטר הדין ממתן הודעה, כאמור בסעיף 24(ב).

סיום המעצר

6.

(א)

מעצרו של אדם יסתיים באחד מאלה:

(1)

בתום תקופת המעצר שנקבעה לו;

(2)

בהודעה לעצור על החלטת שופט או אדם מוסמך על סיום מעצרו;

(3)

הותנה סיום מעצרו בתנאים – בהתמלא התנאים.

(ב)

ניתנה החלטה על שחרורו של אדם בהעדרו, תימסר לו, ללא דיחוי, הודעה על כך.

סימן ב': תנאי החזקה במעצר

מקום המעצר

7.

עצור יוחזק במקום מעצר, באחריות משטרת ישראל או שירות בתי הסוהר, שהשר לבטחון פנים הכריז עליו כמקום מעצר; הכרזה לפי סעיף זה תפורסם ברשומות.

הפרדה בין עצורים לאסירים

8.

(א)

עצור יוחזק בנפרד מאסירים שנגזר דינם.

(ב)

עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום יוחזק בנפרד מעצורים שהוגש נגדם כתב אישום ועצור במעצר ראשון יוחזק בנפרד ממי שכבר היו במעצר או במאסר, ככל שתנאי מקום המעצר מאפשרים זאת.

(ג)

על אף הוראות סעיפים קטנים (א) ו-1(ב) ניתן שלא להחזיק עצור בנפרד כאמור, מטעמים של טובת העצור

או טובת החקירה.

תנאי המעצר

[תיקון: תשנ"ה-2]

9.

(א)

עצור יוחזק בתנאים הולמים שלא יהיה בהם כדי לפגוע בבריאותו ובכבודו.

(ב)

עצור יהיה זכאי, בין היתר, לכל אלה:

(1)

לתנאי תברואה הולמים, לתנאים שיאפשרו לו לשמור על נקיונו האישי, לטיפול רפואי הנדרש לשם שמירה על בריאותו ולתנאי השגחה מתאימים על פי דרישת רופא;

(2)

למיטה, מזרן ושימוכות לשימוש האישי, ולהחזקת חפצים אישיים כפי שייקבע בתקנות;

(3)

למזון בכמות ובהרכב המתאימים לשמירה על בריאותו;

(4)

לתנאי תאורה ואוורור סבירים בתא;

(5)

להליכה יומית באויר הפתוח, אם תנאי המקום מאפשרים זאת, בתנאים ובמועדים שייקבעו בתקנות; זכות זו ניתנת להגבלה מטעמים של טובת החקירה או שמירה על שלומו של העצור;

(6)

לקבלת מבקרים, ולקיום קשר טלפוני; עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום – יהא זכאי לאלה, רק אם אישר הממונה על החקירה שאין בכך כדי לפגוע בחקירה.

(7)

לשליחת מכתבים או לקבלת מכתבים בהתאם להוראות סעיפים 47א עד 47ד, לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971, בשינויים המחויבים; עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום יהיה זכאי לאלה, רק אם אישר הממונה על החקירה שאין בכך כדי לפגוע בחקירה.

(ג)

עצור ישמור על הסדר ועל הרכוש במקום המעצר, הוא ישמור על הנקיון בתאו וימלא אחר ההוראות בדבר סדר היום ודרכי ההתנהגות הנהוגות במקום המעצר.

(ד)

עיקר זכויות העצורים וחובותיהם במקום מעצר יפורסמו במקום בולט במקום המעצר.

כבילת עצור במקום ציבורי

[תיקון: תשס"ד]

א9

עצור לא יהיה כבול במקום ציבורי אלא לפי הוראות אלה:

(1)

שוטר סבר כי קיים חשש סביר שהעצור עלול לעשות אחד מאלה:

(א)

להימלט או לסייע לאחר להימלט;

(ב)

לגרום נזק לגוף או לרכוש;

(ג)

לפגוע בראיות או להעלימן;

(ד)

לקבל או למסור חפץ שעשוי לשמש בביצוע עבירה או לפגוע בסדרי מקום המעצר;

(2)

העצור חשוד או שהוגש נגדו כתב אישום, בעבירה לפי הוראות סעיף 23(א)(5), אלא אם כן סבר שוטר שבנסיבות הענין לא קיים חשש כאמור בפסקאות משנה (א) עד (ד) של פסקה (1);

(3)

המפקח הכללי של המשטרה יקבע סוגי עצורים שכבילתם טעונה אישור של קצין משטרה אף אם התקיימו לגביהם הנסיבות האמורות בפסקאות משנה (1) ו-(2); קביעה לפי פסקה זו יכול שתיעשה בפקודות משטרת ישראל כהגדרתן בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, ויכול שתיעשה בנהלים בידי המפקח הכללי או בידי קצין משטרה שהוא הסמיכו לכך;

(4)

על אף האמור בפסקאות (1) ו-(2), שופט רשאי להורות על שחרור עצור מכבילה כשהעצור שוהה באולם בית המשפט;

(5)

לענין סעיף זה, "מקום ציבורי" – מקום שלציבור או לחלק ממנו גישה אליו.

10.

(א)

ניתן לנקוט אמצעים סבירים, לרבות שימוש בכוח, כנגד עצור, שקיים חשש כי הוא עומד להימלט או לגרום נזק לגוף או לרכוש, כדי למנוע את הבריחה או את הנזק כאמור, וכדי להשליט סדר במקום המעצר.

(ב)

עצור שלא מילא חובות שהוא חייב בקיומן במקום המעצר, ניתן לנקוט נגדו אמצעי משמעת לאחר שניתנה לו הזדמנות להשמיע את טענותיו בפני מפקד מקום המעצר;

בסעיף קטן זה, "אמצעי משמעת" – אחד או יותר מאלה; שלילת זכותו של עצור להחזיק חפצים, שלילת זכותו למבקרים, שלילת זכותו לשליחת מכתבים ולקיום קשר טלפוני או החזקתו בבידוד במקום מעצר לתקופה שלא תעלה על 7 ימים רצופים.

תקנות

11.

השר לבטחון פנים רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת לקבוע בתקנות –

(1)

הוראות לביצוע סעיפים 7 עד 10;

(2)

הוראות בדבר תנאים נוספים להם יהיה זכאי עצור במקום מעצר;

(3)

את פרק הזמן המרבי שניתן להחזיק עצור במקום מעצר שבו לא ניתן לקיים את הוראות סעיף 9(ב)5);

(4)

הוראות מיוחדות בדבר תחולת סעיפים 8 ו-9 על החזקת עצורים חשודים בעבירות בטחון כאמור בסעיף 35(ב), מטעמים של טובת החקירה או טובת העצור, או בטחון המדינה.

פורסמו תקנות סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) (תנאי החזקה במעצר), התשנ"ז-1997 (ק"ת התשנ"ז, 664).

סימן ג': מעצר חשודים בצו שופט

סמכות שופט

12.

הוגשה בקשה לעצור אדם, רשאי שופט, לאחר שעיין בחומר שעליו מתבססת הבקשה, לצוות בהחלטה מנומקת בכתב, על מעצרו של אותו אדם או על שחרורו בערובה או ללא ערובה או בתנאים שימצא לנכון; צו מעצר יכול שיינתן בין בנוכחותו של החשוד ובין בהעדרו.

עילות המעצר לפני הגשת כתב אישום

13.

(א)

שופט לא יצווה על מעצרו של אדם, אלא אם כן שוכנע כי קיים חשד סביר שהאדם עבר עבירה, שאיננה חטא, ומתקיימת אחת מעילות אלה;

(1)

קיים יסוד סביר לחשש ששחרור החשוד או אי-מעצרו יביא לשיבוש הליכי חקירה או משפט, להתחמקות מחקירה מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר, או יביא להעלמת רכוש, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת;

(2)

קיים יסוד סביר לחשש שהחשוד יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור או את בטחון המדינה;

(3)

בית המשפט שוכנע, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, שיש צורך לנקוט הליכי חקירה שלא ניתן לקיימם אלא כשהחשוד נתון במעצר; בית המשפט לא יצווה על מעצר לפי עילה זו לתקופה העולה על 5 ימים; שוכנע בית המשפט שלא ניתן לקיים את הליך החקירה בתוך התקופה האמורה, רשאי הוא לצוות על מעצר לתקופה ארוכה יותר או להאריכו ובלבד שסך כל התקופות לא יעלו על 15 ימים.

(ב)

שופט לא יצווה על מעצר לפי סעיף קטן (א), אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה, שפגיעתם בחירותו של החשוד פחותה.

14.

ראה שופט, על יסוד הצהרה בכתב של שוטר, כי אדם נמלט ממשמורת חוקית, יצווה על מעצרו של האדם לשם החזרתו לאותה המשמורת שממנה נמלט.

סדרי דין

15.

(א)

בקשת מעצר תוגש בכתב על ידי שוטר ותיתמך בהצהרתו שלאחר אזהרה או בתצהיר;

(1)

בבקשה יצוינו –

(א)

העובדות המקנות סמכות לבית המשפט;

(ב)

תמצית העובדות והמידע שעליהם מבסס המצהיר את בקשת המעצר;

(ג)

עילת המעצר;

(ד)

פרטים על מעצרים קודמים ועל בקשות מעצר קודמות הנוגעים לאותו ענין והמתייחסים לחשוד, והחלטות בית משפט בהן.

(2)

לבקשה יצורפו –

(א)

העתיקים מבקשות המעצר הקודמות באותו ענין;

(ב)

הפרוטוקולים של דיוני בית המשפט בבקשות המעצר הקודמות;

(ג)

חומר חסוי, לעיון בית המשפט בלבד, לרבות החומר החסוי שהוגש בדיונים קודמים של בית המשפט.

(ב)

על אף הוראות סעיף קטן (א) רשאי שופט לדון בבקשה דחופה, גם ללא המסמכים שבסעיף (א)(2), אם נחה דעתו שיש ברשותו המידע הנדרש למתן ההחלטה, ומטעמים מיוחדים; בדיון לפי סעיף זה לא תעלה תקופת המעצר על 24 שעות.

(ג)

החומר הנוגע לבקשת המעצר או מידע שעליו מתבססת בקשת המעצר וכל חומר הנמסר בהליך לפי סעיף קטן (ה) יועמדו לעיון השופט בלבד; החומר יסומן ויוחזר לשוטר לאחר העיון.

(ד)

השופט רשאי לחקור את השוטר על בקשתו; היה הדיון בפני החשוד, רשאי אף הוא או סניגורו לחקור את השוטר.

(ה)

ביקש שוטר כי תשובתו לשאלה תובא לידיעת בית המשפט בלבד, או ביקש לפרט בפני בית המשפט בלבד עובדות או מידע שעליהם מתבססת בקשת המעצר, ימסור לבית המשפט, בכתב, את התשובה ואת הנימוקים לבקשתו; בית המשפט רשאי להיענות לבקשה ולהסתמך על החומר המוגש לו בדרך זו אם מצא כי מתן התשובה או גילוי העובדות או המידע בנוכחות החשוד וסניגורו עלולים לפגוע בחקירה או באינטרס ציבורי חשוב אחר; התשובה החסויה תסומן, תוחזר לשוטר לאחר העיון והדבר יירשם בפרוטוקול. החליט השופט שלא להיעתר לבקשה בדבר אי-גילוי של החומר רשאי השוטר להודיע כי הוא חוזר בו מהגשת החומר שאליו מתייחסת השאלה ומשעשה כן לא יועמד החומר לעיון החשוד וסניגורו, והשופט יתעלם ממנו לצורך החלטותיו.

(1)

לשם החלטותיו בבקשת מעצר, רשאי השופט להיזקק לראיות אף אם אינן קבילות במשפט.

(f)

הדיון יתועד בפרוטוקול, מבלי לגלות תוכנו של חומר חסוי, והפרוטוקול יימסר לצדדים.

(ח)

דיון בבקשת מעצר שלא במעמד החשוד יתקיים בדלתיים סגורות, אלא אם כן הורה השופט אחרת מטעמים מיוחדים שיירשמו.

הארכת מעצר
[תיקון: תשנ"ז]

16.

על בקשה להארכת מעצרו של חשוד או נאשם, יחולו גם הוראות אלה:

(1)

הודעה על מועד הדיון ומקומו תימסר, ללא דיחוי, על ידי המשטרה לחשוד, לסניגורו, אם יש לו סניגור, ובאין סניגור – לאדם הקרוב לחשוד שהוא נקב בשמו;

(2)

הדיון יתקיים בפני החשוד, אלא אם כן נוכח השופט, על יסוד חוות דעת של רופא, שאין החשוד מסוגל להשתתף בדיון מפאת מצב בריאותו; במקרה זה, יתקיים הדיון בנוכחות סניגורו ואם אינו מיוצג ימנה לו השופט סניגור, עד שיוכל להתייצב בבית המשפט; פסקה המניעה להתייצבותו וטרם נסתיימה תקופת המעצר, רשאי החשוד לדרוש דיון חוזר;

(3)

הדיון יתקיים בפומבי, אולם רשאי שופט להורות שהדיון יתקיים בדלתיים סגורות בהתאם להוראות סעיף 68(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

מעצר לפני הגשת כתב אישום

17.

(א)

ציווה שופט על מעצרו של חשוד בנוכחותו, לא תעלה תקופת המעצר על 15 ימים; אולם רשאי שופט להאריך, מעת לעת, את המעצר לתקופות שלא יעלו על 15 ימים; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לפגוע בהוראות סעיף 13(א)(3) סיפה.

(ב)

לא יוחזק חשוד במעצר ברצף אחד בקשר לאותו אירוע, לרבות המעצר ללא צו, לתקופה העולה על 30 ימים, אלא אם כן הבקשה למעצר נוסף הוגשה באישור היועץ המשפטי לממשלה.

(ג)

ציווה שופט על מעצרו של חשוד שלא בנוכחותו, לרבות מעצר לפי סעיף 14, והחשוד לא שוחרר לפני כן לפי סעיף 20, יובא החשוד בפני שופט בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-24 שעות משעת מעצרו; הובא העצור לפני שופט יחולו הוראות סעיף קטן (א).

(ד)

נעצר אדם וחקירתו נסתיימה, ישוחרר מהמעצר, ואולם אם הצהיר תובע כי עומדים להגיש כתב אישום נגדו ושוכנע בית המשפט, כי יש עילה לכאורה לבקש את מעצרו עד תום ההליכים, רשאי שופט להאריך את המעצר, מטעם זה, לתקופה שלא תעלה על 5 ימים, בכפוף להוראות סעיף קטן (ב).

צו מעצר

18.

(א)

צו מעצר יהיה בכתב ובו יפורטו –

(1)

בית המשפט, מספר התיק ושם השופט שנתן את הצו;

(2)

שמו המלא של החשוד ופרטים נוספים המאפשרים את זיהויו;

(3)

תיאור העבירה שבביצועה נחשד החשוד;

(4)

העילות שעל יסודן ניתן צו המעצר;

(5)

חובתו של מבצע המעצר להביא את החשוד בהקדם האפשרי בפני שופט, אלא אם כן הוחלט לשחררו לפני

כן;

(6)

מקום שביצוע הצו מוטל על עובד ציבור שאינו שוטר – תפקיד האדם ומקור הסמכות לביצוע המעצר;

(7)

תאריך מתן הצו, מועד הוצאתו ומועד תום תוקפו.

(ב)

צו מעצר ייחתם בידי השופט שנתן אותו וישא את חותמת בית המשפט; נבצר מהשופט לחתום על הצו, יחתום עליו שופט אחר אחרי שעיין בהחלטת השופט שנתן את הצו.

ביצוע צו מעצר

19.

(א)

צו מעצר שניתן שלא בנוכחות החשוד, יבוצע בידי שוטר או בידי עובד ציבור שהוסמך לכך.

(ב)

צו שניתן לפי סעיף קטן (א) יהיה בתוקף 180 ימים, אלא אם כן האריך השופט את התקופה, בהחלטה מנומקת בכתב.

(ג)

צו מעצר שניתן בנוכחות החשוד, יבוצע בו במקום על ידי שוטר או עובד ציבור שהוסמך לכך, אלא אם כן הורה בית המשפט על ביצועו במועד אחר.

שחרור עצור לפי צו מעצר על ידי קצין משטרה

20.

מי שנעצר לפי צו של שופט, ולא קבע השופט שהעצור יובא לפניו לשם שחרורו, או את תנאי הערובה לשחרורו, או את שחרורו ללא ערובה, רשאי קצין משטרה להורות על שחרורו, לפני תום תקופת המעצר שנקבעה בצו, ללא ערובה, או לקבוע ערובה, ובלבד שהעצור או סניגורו הסכים לערובה שקבע.

מעצר לאחר הגשת כתב אישום

[תיקון: תשנ"ז]

21.

(א)

הוגש כתב אישום, רשאי בית המשפט שבפניו הוגש כתב האישום לצוות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים, אם נתקיים אחד מאלה:

(1)

בית המשפט סבור, על סמך חומר שהוגש לו, כי נתקיים אחד מאלה:

(א)

קיים יסוד סביר לחשש ששחרור הנאשם או אי-מעצרו יביא לשיבוש הליכי משפט, להתחמקות מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר, או יביא להעלמת רכוש, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת;

(ב)

קיים יסוד סביר לחשש שהנאשם יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור, או את בטחון המדינה;

(ג)

הואשם הנאשם באחד מאלה:

(1)

עבירה שדינה מיתה או מאסר עולם;

(2)

עבירת בטחון כאמור בסעיף 35(ב);

(3)

עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי;

(4)

עבירה שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש בנשק קר או חם;

(5)

עבירת אלימות בבן משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, חזקה כי מתקיימת העילה האמורה בסעיף קטן (ב), אלא אם כן הוכיח הנאשם אחרת.

(2)

בית משפט ציווה על מתן ערובה והערובה לא ניתנה להנחת דעתו של בית המשפט או שהופר תנאי מתנאי הערובה, או שנתקיימה עילה לביטול השחרור בערובה.

(ב)

בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ולענין סעיף קטן (א)(1), לא יצווה בית המשפט כאמור, אלא אם כן נתקיימו גם אלה:

(1)

לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחותה;

(2)

לנאשם יש סניגור, או שהנאשם הודיע שברצונו שלא להיות מיוצג בידי סניגור.

(ג)

לא היה לנאשם סניגור והוא לא הודיע כאמור בסעיף קטן (ב)(2), ימנה לו בית המשפט סניגור ויחולו לענין זה הוראות פרק ב, לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן – חוק סדר הדין הפלילי), או הוראות חוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995 (להלן – חוק הסניגוריה הציבורית), לפי הענין; כל עוד לא נתמנה סניגור, רשאי בית המשפט לצוות על מעצרו של הנאשם לתקופות שלא יעלו על 7 ימים כל פעם, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלו על 30 ימים.

(ד)

על אף הוראות סעיף קטן (ב) רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנאשם או סניגורו, לדחות את הדיון, כדי לאפשר לנאשם או לסניגורו לעיין בחומר החקירה ולצוות שהנאשם יהיה במעצר לתקופה שלא תעלה על 30 ימים.

(ה)

צו מעצר לפי סעיף זה יעמוד בתוקפו עד למתן פסק הדין, אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת; על צו מעצר לפי סעיף זה לא יחולו הוראות סעיף 20.

תסקיר מעצר
[תיקון: תשנ"ז]

21.א

(א)

בדיון בבקשה למעצר לפי סעיפים 12 ו-21 ובערר על החלטה לפי סעיפים אלה, רשאי בית המשפט להורות על הגשת תסקיר מעצר, ורשאי הוא להורות על שחרור בפיקוח קצין מבחן, כאמור בסעיף 48(א)(6); תסקיר מעצר לא ישמש תסקיר קצין מבחן לענין העונש, על פי הוראות סעיף 37 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין); על תסקיר מעצר יחולו הוראות סעיף 191 לחוק סדר הדין הפלילי; ואולם, בבקשה למעצר לפי סעיף 12, לא יורה בית המשפט על הגשת תסקיר מעצר, בענינו של מי שהיה עצור פחות מחמישה ימים עד למתן החלטתו, אלא במקרים מיוחדים.

(ב)

תסקיר מעצר יכולול את נסיבותיו האישיות של הנאשם, משמעות המעצר, החלופות למעצר ולשחרור, או המלצה בדבר תנאים מיוחדים לשחרור בערובה והפיקוח עליהם.

סמכות מעצר עד לערעור
[תיקון: תשנ"ז]

22.

(א)

ניתן פסק דין מרשיע נגד נאשם שהוחזק במעצר עד תום ההליכים ולא הוטל עליו עונש מאסר בפועל, והתובע הודיע כי בכוונתו לערער על קולת העונש ולבקש מאסר בפועל, רשאי בית המשפט שהרשיע את הנאשם לשחררו בערובה או, אם שוכנע שיש חשש שיימלט, לצוות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לצורך הגשת הודעת ערעור.

(ב)

הוגשה הודעת ערעור על פסק דין על ידי תובע, רשאי בית המשפט שלערעור לצוות על מעצרו של הנאשם בהתאם להוראות סעיף 21.

סימן ד': מעצר חשודים שלא בצו שופט והוראות הנוגעות למעצר

23.

(א)

שוטר מוסמך לעצור אדם אם יש לו יסוד סביר לחשד שאותו אדם עבר עבירה בת מעצר והתקיים אחד מאלה;

(1)

האדם עובר בפניו או עבר זה מקרוב עבירה בת מעצר, והוא סבור, בשל כך, שהוא עלול לסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור או את בטחון המדינה;

(2)

יש לו יסוד סביר לחשש שהחשוד לא יופיע להליכי חקירה;

(3)

יש לו יסוד סביר לחשש ששחרור החשוד או אי-מעצרו יביא לידי שיבוש הליכי משפט ובכלל זה העלמת רכוש, השפעה על עדים או פגיעה בראיות בדרך אחרת;

(4)

יש לו יסוד סביר לחשש שהחשוד יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור או את בטחון המדינה;

(5)

האדם חשוד שעבר אחד מאלה;

(א)

עבירה שדינה מיתה או מאסר עולם;

(ב)

עבירת בטחון כאמור בסעיף 35(ב);

(ג)

עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי;

(ד)

עבירה שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש בנשק חם או קר;

(ה)

עבירת אלימות בבן משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991;

(6)

האדם משוחרר בערובה, ויש יסוד סביר להניח כי הוא הפר תנאי מתנאי השחרור או כי הוא עומד להימלט מהדין, או שיש יסוד סביר לחשש שהוא נמלט ממשמורת חוקית;

(7)

בחוק זה, "עבירה בת מעצר" – כל עבירה למעט חטא.

(ב)

שוטר מוסמך לעצור אדם ולהביאו לתחנת המשטרה לתכלית שלשמה ביקש לעכבו, אם האדם אינו מציית להוראותיו שניתנו על פי סמכויות העיכוב המסורות לו בדיון, או אם הוא מפריע לו להשתמש בסמכויות העיכוב.

(ג)

לא ייעצר אדם לפי סעיף זה אם ניתן להסתפק בעיכוב.

ביצוע המעצר

[תיקון: תשנ"ז]

24.

(א)

העוצר אדם יזהה את עצמו תחילה בפני החשוד, בציון שמו או כינויו הרשמי והיותו שוטר או עובד ציבור, יודיע לו מיד שהוא עצור ויבהיר לו את סיבת המעצר בהקדם האפשרי במהלך ביצוע המעצר שוטר יזהה את עצמו גם בהתאם להוראות סעיף 5א לפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן – פקודת המשטרה), ועובד ציבור יזהה את עצמו גם על ידי הצגת תעודה המעידה על סמכויותיו; היה המעצר על פי צו שופט, ימסור מבצע המעצר לעצור עותק מהצו.

(ב)

הוראות סעיף קטן (א), למעט החובה להודיע לחשוד על המעצר ולמסור לו עותק מהצו, לא יחולו –

(1)

אם ברור בנסיבות הענין, כי זהות השוטר וסיבת המעצר ידועים לעצור;

(2)

אם מילוין עלול לסכל את ביצוע המעצר;

(3)

אם מילוין עלול לגרום לפגיעה בבטחון מבצע המעצר בשעת ביצוע המעצר או להעלמת ראיה;
חלפו הנסיבות שמנעו מילוי הוראות סעיף קטן (א), יקיים מבצע המעצר את ההוראות האמורות מוקדם
ככל האפשר.

(ג)

מילוי החובות האמורות בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) הוא תנאי לחוקיות המעצר.

הבאת עצור לתחנת משטרה

[תיקון: תשנ"ז]

25.

(א)

שוטר שעצר אדם ללא צו מעצר, יביאו, ללא דיחוי, לתחנת משטרה (להלן – התחנה), ויעבירו לרשות
הקצין הממונה על החקירות בתחנה, בהעדרו – למפקד התחנה, ובהעדרם – לקצין הממונה על התחנה
(להלן – הקצין הממונה), אלא אם כן מצא, לאחר המעצר, שניתן לשחררו.

(ב)

על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי השוטר –

(1)

להביא את העצור למקום אחר כדי שהעצור יקבל שם טיפול רפואי שהוא נזקק לו באופן דחוף;

(2)

להשאיר את העצור במקום שבו הוא נעצר או להביאו למקום שבו נדרשת נוכחות השוטר –

(1)

כאשר נוכחות השוטר באותו מקום דרושה כדי למנוע פגיעה באדם, בבטחון הציבור או בבטחון המדינה;

(2)

לצורך המשך החקירה כאשר אין באפשרותו של השוטר להביא את העצור לתחנה בעצמו או באמצעות
שוטר אחר;

(3)

להישאר עם העצור במקום המעצר או להביאו למקום האירוע, כאשר טובת החקירה דורשת פעולה
דחופה שם, בנוכחות העצור;

(4)

להביא את העצור למקום אחר כשנוכחותו דרושה שם, כדי למנוע פגיעה מיידית וחמורה בבטחון הציבור
או בבטחון המדינה, או מוות או נזק גופני חמור לאדם;

(5)

להביא את העצור למקום אחר, בהסכמתו, כדי לתפוס ראיה או למנוע השמדתה.

(ג)

חלפו הנסיבות שמנעו הבאת העצור לתחנה, יובא העצור, ללא דיחוי, לתחנה.

(ד)

נעדר הקצין הממונה מהתחנה או נבצר ממנו מלדון בשחרורו של עצור, רשאי שוטר שהוסמך לכך בהתאם
לפקודות משטרת ישראל, כהגדרתן בסעיף 1 לפקודת המשטרה, לשחרר את העצור לפי הוראות חוק זה;
ובלבד שאם הורה על שחרור בערובה, יקבל את אישור הקצין הממונה לערובה ולתנאיה.

(ה)

שחרר עצור בערובה לפי סעיף קטן (ד), יראוהו כאילו שוחרר על ידי הקצין הממונה.

דוח מעצר בידי שוטר

[תיקון: תשנ"ז]

26.

(א)

משהובא עצור לתחנה והועבר לרשות הקצין הממונה, יערוך השוטר שעצר אותו, בהקדם האפשרי, דוח
בכתב שבו יפרט את נסיבות המעצר ועילתו, לרבות העובדות ששימשו יסוד לחשד לביצוע עבירה,

פעולותיו לפי סעיף 24, הסיבות לפעולותיו לפי סעיף 25 – אם היו כאלה, ושמות של שאר השוטרים שהשתתפו בביצוע המעצר.

(ב)

שוטר שעצר אדם ושיחררו, כאמור בסעיף 25, יערוך, בסמוך ככל האפשר למעצר, דוח שיועבר לקצין הממונה כאמור בסעיף קטן (א).
בירור מטעם הקצין הממונה

27.

(א)

נעצר אדם ללא צו מעצר, והובא לתחנת המשטרה, יברר הקצין הממונה אם התקיים אחד התנאים שבסעיף 23.

(ב)

מצא הקצין הממונה שלא התקיים אחד התנאים האמורים בסעיף 23 ישחרר את העצור על אתר, אלא אם כן קיימת עילת מעצר לפי סעיף 13.

(ג)

מצא הקצין הממונה שקיימת עילת מעצר לפי סעיף 13 רשאי הוא, לאחר שהסביר לחשוד את שיקוליו, לעצור אותו או לשחררו בערובה.

(ד)

בא אדם לתחנת המשטרה או הובא אליה כשאינו עצור, ומצא הקצין הממונה שקיימת עילת מעצר לפי סעיף 13, רשאי הוא, לאחר שהסביר לחשוד את שיקוליו לעצור אותו או להטיל עליו ערובה.

(ה)

עצור שיש יסוד סביר להניח שהוא נמלט ממשמורת חוקית, ייעצר ללא אפשרות של שחרור בערובה.
שמיעת טענות העצור

28.

(א)

לא יחליט הקצין הממונה על מעצרו של אדם, על המשך מעצרו או על שחרורו בערובה, ולא יקבע את סוג הערובה, גובהה ותנאיה, בלי שיתן תחילה לאותו אדם הזדמנות להשמיע את דברו, לאחר שהזהירו כי אינו חייב לומר דבר העלול להפלילו, כי כל דבר שיאמר עשוי לשמש ראיה נגדו וכן כי הימנעותו מלהשיב על שאלות עשויה לחזק את הראיות נגדו.

(ב)

נכח סניגורו של החשוד, בתחנת המשטרה, במעמד החלטת הקצין הממונה, ישמע אותו הקצין הממונה לפני מתן החלטתו אם ביקש להשמיע דבריו; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לחייב את הקצין הממונה להמתין לבואו של הסניגור או לאפשר פגישה בין החשוד לסניגורו בניגוד להחלטה לפי סעיפים 34 ו-35.

הבאת העצור בפני השופט

[תיקון: השב"ו]

29.

(א)

מי שנעצר בידי הקצין הממונה לפי סעיף 27 יובא בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מ-24 שעות, בפני שופט.

(ב)

חל מועד הבאת עצור בפני שופט בשבת או בחג, יובא העצור בפני שופט לפני כניסת השבת או החג.

(ג)

חל מועד הבאת עצור בפני שופט כאמור בסעיף קטן (ב) ואישר קצין משטרה בדרגת סגן ניצב כי לא ניתן להביא את העצור בפני שופט לפני כניסת השבת או החג בשל צורכי חקירה מיוחדים, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר מתום ארבע שעות מעת צאת השבת או החג.

(ד)

בוצע המעצר פחות מארבע שעות לפני כניסת השבת או החג, או במהלך השבת או החג, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר מתום ארבע שעות מעת צאת השבת או החג, או בתום 24 שעות מעת מעצרו, הכל לפי המאוחר.

(ה)

(1)

עלה משך החג או צירוף החג והשבת על 48 שעות, ולא ניתן להביא את העצור בפני שופט עד סמוך לפני כניסת השבת או החג, יובא העצור בפני שופט בהקדם האפשרי לאחר צאת השבת או החג, או בתום 24 שעות מעת המעצר, הכל לפי המאוחר;

(2)

עלה צירוף השבת והחג על 72 שעות, יובא העצור בפני שופט לא יאוחר מתום 32 שעות מעת מעצרו;

(3)

ביקש עצור שלא להביאו בפני שופט לפני צאת השבת או החג, יובא בפני שופט בהקדם האפשרי לאחר צאת השבת או החג.

(1)

שר המשפטים והשר לבטחון פנים יקבעו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, הסדרים לקיום הדיונים על פי סעיף זה.

בסעיף זה, "חג" – מועד ממועדי ישראל המפורטים בסעיף 18א(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-

1948.

פעולות חקירה דחופות

30.

על אף הוראות סעיף 29, אם מצא הקצין הממונה כי יש צורך לבצע פעולת חקירה דחופה, שלא ניתן לבצעה אלא תוך כדי מעצרו של החשוד, ולא ניתן לדחותה עד לאחר הבאת העצור בפני שופט, או שיש צורך בפעולה דחופה הנדרשת בקשר לחקירה בעבירה כאמור בסעיף 35(ב), רשאי הוא להשהות את הבאת העצור בפני שופט, לצורך ביצוע אותה פעולה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות מתחילת המעצר. שחרור העצור בתחנת המשטרה

31.

(א)

הסתיימו הפעולות לפי סעיף 30, יובא העצור בפני שופט בהקדם האפשרי, אלא אם כן החליט הקצין הממונה לשחררו ללא ערובה, או בערובה ובתנאים שקבע.

(ב)

לא הובא העצור בפני שופט, בהקדם האפשרי, לפי סעיף קטן (א) או לפי סעיף 29, לפי הענין – ישוחרר העצור.

הסברת זכויות לעצור

32.

החליט הקצין הממונה לעצור את החשוד, יבהיר לו מיד את דבר המעצר ואת סיבת המעצר בלשון המובנת לו, ככל האפשר, וכן –

(1)

את זכותו שתימסר הודעה על מעצרו, לאדם קרוב לו ולעורך-דין ואת זכותו להיפגש עם עורך-דין, הכל בכפוף להוראות סעיפים 34 עד 36; וכן את זכותו להיות מיוצג על ידי סניגור כאמור בסעיף 15 לחוק סדר הדין הפלילי או לפי חוק הסניגוריה הציבורית;

(2)

את משך הזמן שניתן להחזיקו במעצר עד שישוחרר או עד שיובא בפני שופט. מסירת הודעות על מעצר

33.

(א)

החליט הקצין הממונה לעצור את החשוד, תימסר, ללא דיחוי, הודעה על מעצרו ועל מקום הימצאו לאדם קרוב לו שהוא נקב בשמו, ואשר ניתן לאתרו באמצעים סבירים, זולת אם ביקש העצור שלא למסור הודעה כאמור; שונה מקום הימצאו של העצור תודיע המשטרה גם על כך.

(ב)

לבקשת העצור, ובכפוף להוראות סעיף 14 לחוק סדר הדין הפלילי, תימסר הודעה כאמור בסעיף קטן (א) גם לעורך הדין שהעצור נקב בשמו או לאחד מעורכי הדין ששמו מופיע ברשימה האמורה בסעיף קטן (ג).

(ג)

הקצין הממונה אחראי לביצוע הוראות סעיף זה; הוא יודיע לעצור על זכויותיו כאמור בסעיף 32, וכן ימסור לו רשימה של עורכי דין המוכנים לשמש סניגורים לעצורים, שנערכה על ידי לשכת עורכי הדין; העצור יאשר בחתימת ידו שההודעה נמסרה לו.

34.

(א)

עצור זכאי להיפגש עם עורך דין ולהיוועץ בו.

(ב)

ביקש עצור להיפגש עם עורך דין או ביקש עורך דין שמינהו אדם קרוב לעצור להיפגש עמו, יאפשר זאת האחראי על החקירה, ללא דיחוי.

(ג)

פגישת העצור עם עורך הדין תיעשה ביחידות ובתנאים המבטיחים את סודיות השיחה, אולם באופן המאפשר פיקוח על תנועותיו של העצור.

(ד)

נמצא העצור באותה עת, בעיצומם של הליכי חקירה או של פעולות אחרות הקשורות בחקירה, באופן שנוכחותו נדרשת כדי להשלימם, ועריכת הפגישה עם עורך הדין ללא דיחוי, כאמור בסעיף קטן (ג), מחייבת את הפסקתם או את דחייתם למועד אחר, והקצין הממונה בדרגת רב פקד ומעלה (להלן בסעיף זה – הקצין הממונה) סבר כי הפסקתם או דחייתם עשויה לסכן, באופן ממשי, את החקירה, רשאי הוא להורות בהחלטה מנומקת בכתב, שפגישת העצור עם עורך הדין תידחה לזמן הנדרש כדי להשלים את הפעולה, ובלבד שההפסקה לא תעלה על שעות ספורות.

(ה)

סבר הקצין הממונה כי פגישת העצור עם עורך הדין עלולה לסכל או לשבש מעצרו של חשודים נוספים באותו ענין, למנוע גילוי ראיה או תפישת דבר שהושג בקשר לאותה עבירה, רשאי הוא להורות, בהחלטה מנומקת בכתב, שהפגישה תידחה לתקופה הנדרשת, ובלבד שהיא לא תעלה על 24 שעות משעת המעצר.

(ו)

על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי הקצין הממונה בהחלטה מנומקת בכתב להורות שלא לאפשר פגישת עצור עם עורך דין, לתקופה שלא תעלה על 48 שעות משעת המעצר, אם שוכנע שהדבר דרוש לשם שמירה על חיי אדם או לצורך סיכול פשע, או שהדבר כרוך בעבירת בטחון והתקיימה עילה מהעילות המפורטות בסעיף 35(א); אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מזכותו של עצור, שביקש זאת, שתינתן לו הזדמנות סבירה להיפגש עם עורך דין לפני שיובא לבית המשפט בענין מעצרו.

פגישה עם עורך-דין בעבירות בטחון

35.

(א)

ביקש עצור, החשוד בעבירת בטחון, להיפגש עם עורך דין, או ביקש עורך-דין שמינהו אדם הקרוב לעצור, להיפגש עם עצור כאמור – יאפשר הממונה את הפגישה בהקדם האפשרי, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

(1)

הפגישה עלולה לשבש מעצרו של חשודים אחרים;

(2)

הפגישה עלולה להפריע לגילוי ראיה או תפישתה, או לשבש את החקירה בכל דרך אחרת;

(3)

מניעת הפגישה דרושה כדי לסכל עבירה או כדי לשמור על חיי אדם.

אין באמור בסעיף קטן זה כדי למנוע דחיית פגישה לפי סעיף 34(ד) וסמכות הקצין הממונה, הקבועה באותו סעיף, תינתן לממונה לפי סעיף זה.

(ב)

בחוק זה, "חשוד בעבירת בטחון" – מי שחשוד בעבירה לפי אחד מאלה:

(1)

סימן ב' או סימן ד' בפרק ז' לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וכן סעיפים 146, 143, 144, ו-147 לחוק האמור;

(2)

תקנות 58, 59, 62, 64, 66, 67, 84 ו-85 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945;

(3)

סעיפים 2 או 3 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948;

(4)

חוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954;

(5)

סעיף 8 לחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005;

או מי שעצור לפי חוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ח-1967, והוא חשוד בעבירה שאילו נעברה בישראל היתה אחת מהעבירות המנויות בפסקאות (1) עד (5);

(ג)

דחיית פגישת עצור עם עורך דין לפי סעיף קטן (א) לא תעלה על 10 ימים והיא תהיה מטעמים שיירשמו; הודעה על דחיית הפגישה תימסר לעצור, ולפי בקשתו תימסר הודעה על הדחייה ועל תקופת הדחייה לאדם קרוב לו שהעצור נקב בשמו.

(ד)

נשיא בית המשפט המחוזי רשאי להורות שעצור לא ייפגש עם עורך דין או להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (ג), אם הוגשה בקשה לכך, באישור היועץ המשפטי לממשלה, ואם התקיימה עילה מן העילות המפורטות בסעיף קטן (א); ובלבד שסך כל התקופות שבהן נמנעה הפגישה עם עורך דין לא תעלה על 21 ימים; בקשה לפי סעיף קטן זה, תידון במעמד צד אחד בלבד, ומטעם המבקש יתייצב שוטר בדרגת רב פקד ומעלה; על החלטה לפי סעיף קטן זה, רשאים הצדדים לערור לפני בית המשפט העליון שידון בענין בשופט אחד.

(ה)

נדחתה פגישת חשוד עם עורך דין, לפי סעיף קטן (א), רשאי החשוד לערור על ההחלטה לפני נשיא בית משפט מחוזי, ובהעדרו – לפני סגן הנשיא של בית משפט מחוזי; על החלטת בית המשפט ניתן לערור לפני בית המשפט העליון שידון בענין בשופט אחד.

(ו)

הדיון בערר לפי סעיף קטן (ה) יתנהל בהעדר העצור אלא אם כן ציווה בית המשפט כי הדיון יתקיים בנוכחותו.

(ז)

הדיון בערר או בבקשה למעצר או לשחרור של העצור, שפגישתו עם עורך דין נדחתה לפי סעיף זה, יתקיים עם העצור וסניגורו בנפרד, באופן שיימנע הקשר ביניהם, אלא אם כן החליט השופט, מטעמים שיירשמו, כי אין בקיום הדיון בנוכחותם של העצור וסניגורו יחדיו, כדי לסכל את מטרת דחיית הפגישה.

(ח)

ההליכים לפי סעיפים קטנים (ו) ו-(ז) יהיו בהתאם לתקנות שיתקין שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

(ט)

בדיון לפי סעיפים קטנים (ו) ו-(ז) רשאי בית המשפט לקבל ראיה, לרבות ראיה בדבר הטעמים שנרשמו למניעת הפגישה, אף שלא בנוכחות החשוד או סניגורו או בלי לגלותה להם, אם שוכנע שגילוי הראיה לחשוד או לסניגורו, עלול לפגוע בבטחון המדינה או לסכל את החקירה; הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראיה לפי פרק ג, לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

(י)

החליט בית המשפט לאפשר את הפגישה בין עורך דין לבין עצור, לפי סעיף זה, והודיע נציג המדינה במעמד מתן ההחלטה, על רצון לערור עליה, רשאי בית המשפט לצוות על השתיית הפגישה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות. לענין זה לא יובאו שבתות ומועדים במנין השעות.

(יא)

ביקש עצור כאמור בסעיף קטן (א) למנות לעצמו סניגור ונמנע הדבר ממנו, רשאי הוא לעתור על כך לבית המשפט המחוזי והדיון בעתירתו יתקיים בפניו תוך 48 שעות מהגשת העתירה.

(יב)

שר המשפטים, בהתייעצות עם שר הבטחון ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין תקנות לביצוע סעיף זה, לרבות קביעת הממונה לענין סעיף זה.

פורסמו תקנות סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) (דחיית פגישת עצור בעבירות בטחון עם עורך דין), תשנ"ו-1997 (ק"ת התשנ"ז, עמ' 662).

36.

(א)

על אף הוראות סעיפים 33 עד 35 או כל דין אחר, רשאי שופט בית משפט מחוזי להרשות שלא תימסר ידיעה על מעצרו של אדם בשל עבירת בטחון כאמור בסעיף 35(ב) או פשע אחר שדינו מאסר 10 שנים ומעלה, או שהידיעה תימסר רק למי שיקבע, אם אישר שר הבטחון בכתב, שבטחון המדינה מחייב סודיות המעצר, או אם אישר המפקח הכללי של המשטרה בכתב, שטובת החקירה מחייבת סודיות המעצר.

(ב)

הרשאה לפי סעיף קטן (א) תהיה לתקופה שאינה עולה על 48 שעות; וניתן להאריכה, מעת לעת, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 7 ימים ובעבירות המנויות בסעיף 35(ב) לא יעלה על 15 ימים אם שר הבטחון אישר בכתב שבטחון המדינה מחייב זאת.

(ג)

בקשה לפי סעיף זה תידון במעמד צד אחד בלבד ומטעם המבקש יתייצב הקצין הממונה או הממונה כאמור בסעיפים 34 ו-35.

דוח מעצר בידי הקצין הממונה

37.

הקצין הממונה, שהחליט בענין מעצרו או שחרורו של חשוד, יערוך דוח בכתב, בציון שמו ובחתימתו; בדוח יפורטו לפי הענין:

(1)

שם העצור ופרטיו האישיים;

(2)

התאריך והשעה שבהם נעצר ושם השוטר שעצר אותו;

(3)

נסיבות המעצר, פרטי העבירה והעובדות ששימשו עילה למעצרו;

(4)

הפעולות שנעשו לגבי העצור לפי סעיף 25, בטרם הובא לתחנת המשטרה, שמות השוטרים שהשתתפו בהן והשעות שבהן הן בוצעו;

(5)

החלטות הקצין הממונה, בענין השחרור או המעצר, השחרור בערובה בתנאים או שלא בתנאים, או בענין נקיטת פעולות חקירה לפי סעיף 30, על נימוקיהן;

(6)

מילוי הדרישות של סעיפים 32 ו-33, שמות מבצעי הדרישות ושמות מקבלי ההודעות;

(7)

פעולות החקירה שנעשו לפי סעיף 30 ושעת עשייתן;

(8)

אם הוגשה בקשה לאפשר לעצור להיפגש עם עורך דין, שם המגיש ומועד הפגישה; אם נדחתה הפגישה לפי סעיפים 34 ו-35(א) עד (ד) – הנימוקים לכך;

(9)

דברי העצור לפי סעיף 28.

פיצוי בשל מעצר

38.

(א)

נעצר אדם ושחרר בלא שהוגש נגדו כתב אישום, ומצא בית המשפט שלא היה יסוד למעצר, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות פיצוי האדם, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לו פיצוי על מעצרו והוצאות הגנתו בסכום שיקבע בית המשפט.

(ב)

נעצר אדם ושחרר, ומצא בית המשפט שהמעצר היה עקב תלונת סרק שהוגשה שלא בתום לב, רשאי בית המשפט לחייב את המתלונן, לאחר שנתן לו הזדמנות לטעון טענותיו לענין זה, לשלם, למי שנעצר, פיצוי על מעצרו והוצאות הגנתו, בסכום שיקבע בית המשפט.

(ג)

שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין תקנות –

(1)

לענין ההליכים בבקשה לפיצוי לפי סעיף זה, בין לפני פניה לבית המשפט ובין בבית המשפט;

(2)

לקבוע סכומים מרביים לפיצוי לפי סעיף קטן (א).

(ד)

החלטת בית משפט לפי סעיף זה ניתנת לערעור כפסק דין בפלילים.

סימן ה': מעצר שלא בידי שוטר

הענקת זכויות מעצר לעובדי ציבור

[תיקון: תשנ"ז]

39.

(א)

השר לבטחון פנים, רשאי בצו להעניק לעובד ציבור סמכויות שוטר לעכב או לעצור ללא צו שופט, אם שוכנע כי מתן הסמכות חיוני למילוי תפקידו.

(ב)

לא תוענק סמכות, כאמור בסעיף קטן (א), אלא לעובד ציבור שקיבל הכשרה מתאימה ומשטרת ישראל הודיעה שאין מניעה להסמיכו מטעמים של בטחון הציבור.

(ג)

בסימן זה, "עובד ציבור" – עובד מדינה כמשמעותו בחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959, וכן עובד רשות סטטוטורית שחל עליו דין משמעותי, על פי דין.

(ד)

הגופים בהם יוענקו לעובדי ציבור סמכויות עיכוב ומעצר כאמור, ייקבעו באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

מעצר בידי עובד ציבור

40.

על עובד ציבור שהוסמך לפי סעיף 39 יחולו החובות החלות על שוטר המבצע מעצר לפי חוק זה, וכן יחולו על המעצר סעיפים 44 ו-45 לפקודת מעצר וחירוף, אולם לא יכנס עובד הציבור לבית המשמש למגורים ללא צו מעצר.

[תיקון: תשנ"ז]

סימן ו': הטלת ערובה ושחרור בערובה

הגדרות

[תיקון: תשנ"ז]

41.

בסימן זה –

"ערובה" – ערבון כספי או ערבות עצמית של חשוד או של נאשם, בין לבדם ובין בצירוף ערבות מכל סוג שהוא, ערבות או ערבון כספי של ערבים, הכל כפי שיוורה בית המשפט או הקצין הממונה, לפי הענין.

קביעת ערובה בידי הקצין הממונה

[תיקון: תשנ"ז, תשנ"ח]

42.

(א)

החליט הקצין הממונה לשחרר בערובה או להטיל ערובה, יקבע את סוג הערובה ואת גובהה לפי השיקולים האמורים בסעיף 46.

(ב)

שחרור בערובה יהיה על תנאי שהחשוד יתייצב לחקירה או למשפט בכל מועד שיידרש, ושלא ישבש הליכי חקירה ומשפט; הקצין הממונה רשאי, בהסכמת החשוד, להתנות את השחרור בערובה בתנאים הבאים:

(1)

חובת הודעה על כל שינוי במען המגורים ובמקום העבודה;

(2)

איסור יציאה מן הארץ והפקדת הרכון, לתקופה שלא תעלה על 3 חודשים;

(3)

איסור כניסה לאזור, לישוב או למקום בארץ, שיקבע, לתקופה שלא תעלה על 15 ימים;

- (4) איסור לקיים קשר או להיפגש עם מי שיקבע, לתקופה שלא תעלה על 30 ימים;
- (5) חובת מגורים או הימצאות באזור, בישוב או במקום בארץ, שיקבע, לתקופה שלא תעלה על 15 ימים;
- (6) חובה להתייצב בתחנת המשטרה במועדים שיקבע;
- (7) איסור יציאה ממקום המגורים במשך כל שעות היממה או חלק ממנה, לתקופה שלא תעלה על 5 ימים.
- (8) הפקדת כלי הנשק שברשותו בתחנת המשטרה – לעניין חשוד בעבירת אלימות.
- (ב1) החליט הקצין הממונה שלא להתנות את השחרור של חשוד בעבירת אלימות בן משפחה, בהפקדת כלי הנשק שברשות החשוד, כאמור בסעיף קטן (ב)(8), יפרט את נימוקיו בכתב; לעניין זה, "בן משפחה" – כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991.
- (ב2) החליט הקצין הממונה לשחרר בערובה חשוד בעבירה שנעשתה באלימות חמורה, באכזריות או תוך שימוש בנשק חם או קר, יתנה את שחרורו בהפקדת כלי הנשק שברשותו כאמור בסעיף קטן (ב)(8).
- (ג) ההוראות הקבועות בסעיף 48(ב), (ד) ו-(ה) יחולו על החלטתו של הקצין הממונה.
- (ד) החליט הקצין הממונה לשחרר את החשוד בערובה ולא הסכים החשוד להטלת הערובה, לגובהה או לתנאיה כאמור בסעיף קטן (א), או סבר הקצין הממונה כי יש לשחרר את החשוד בתנאים שאינם בתחום סמכותו, או לא הומצאה הערובה במועד, ייעצר החשוד ויובא בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-24 שעות, בפני שופט.
- (ה) נקבעה ערובה על דרך של ערבון כספי ונבצר מן החשוד ליתן את הערבון, רשאי הקצין הממונה להורות על שחרור החשוד בערובה אחרת, וכן להתנות את השחרור בהפקדת הערבון הכספי תוך מועד שיקבע.
- (ו) דינו של מי שהוטלה עליו ערובה כדין משוחרר בערובה, בשינויים המחויבים.
ערר על החלטת הקצין הממונה
[תיקון: תשנ"ז, תשנ"ח]
- 43.**
מי ששוחרר בערובה על ידי הקצין הממונה רשאי לערור בפני בית משפט שלום –
- (1) על גובה הערובה או על סבירות תנאיה, תוך 14 ימים מיום החלטת הקצין הממונה;
- (2) על תנאי השחרור בערובה שנקבעו, אם נשתנו הנסיבות ויש בהן כדי להשפיע על קביעת תנאי השחרור.
- (3) על תנאי לפי הוראות סעיף 42(ב2), אם בנסיבות העניין לא נשקפת סכנה לבטחוננו של אדם או לבטחון הציבור מביטול התנאי.
שחרור בערובה על ידי בית המשפט
[תיקון: תשנ"ז]
- 44.**
(א) חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום, נאשם או נידון שערעור תלוי ועומד על פסק דינו, והוא נתון במעצר או במאסר, רשאי בית המשפט, לבקשתו, לצוות על שחרורו בערובה או ללא ערובה.
- (ב) בית משפט רשאי לצוות על נאשם או על נידון, שערעור תלוי ועומד על פסק דינו, לתת ערובה, אף אם אינו מוסמך להורות על מעצרו לפי סעיף 21, כדי להבטיח את התייצבותו למשפט, ומשעשה כן, יראו את הנאשם או את הנידון כמי ששוחרר בערובה.

.45

סבר בית משפט כי יש מקום לגבות עדות לאלתר לפי סעיף 117 לחוק סדר הדין הפלילי, בעבירות לפי סעיפים 199 עד 202, 427 או 428 לחוק העונשין, או לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, למעט עבירה הקשורה רק בשימוש עצמי בסמים, לא ישחרר את הנאשם בערובה, לפני שנגבתה העדות שבית המשפט סבר שיש מקום לגבותה לאלתר, אלא אם כן הסכים לכך תובע או שהשופט שוכנע כי השחרור לא יפריע לגביית העדות, או אם חלפו 14 ימים מעת המעצר.

שיקולים לקביעת ערבות
[תיקון: תשנ"ז]

.46

(א)

ציווה שופט לשחרר אדם בערובה או להטיל עליו ערובה, יקבע את סוג הערובה, גובה הערובה, וכן את תנאי הערובה ומשך תוקפם; והכל במידה שאינה עולה על הנדרש כדי להשיג את מטרת הטלת הערובה.

(ב)

בהחלטתו לפי סעיף קטן (א) ישקול השופט גם את אלה –

(1)

מהות העבירה;

(2)

המידע שבידי התביעה;

(3)

עברו הפלילי של האדם;

(4)

מצבו הכלכלי של האדם ויכולתו להמציא את הערובה הנדרשת;

(5)

האפשרות שהאדם יוכל לעמוד בתנאי הערובה.

(ג)

בקביעת תנאי הערובה של קטין יתחשב השופט, בין השאר, בצרכיו המיוחדים כקטין.

תוצאות אי המצאת ערובה

[תיקון: תשנ"ז]

.47

(א)

שוחרר אדם בערובה ולא המציאה במועד שנקבע, יעצר ויובא בפני שופט תוך 24 שעות מעת מעצרו.

(ב)

היתנה השופט את השחרור בהמצאת ערובה, ולא הומצאה הערובה במועד שנקבע, יובא העצור בפני שופט תוך 24 שעות מתום המועד האמור.

(ג)

לא קבע השופט מועד להמצאת הערובה ולא הומצאה הערובה, יובא העצור בפני שופט תוך 48 שעות מעת מתן ההחלטה.

(ד)

מיד עם המצאת הערובה הנדרשת ומילוי תנאי הערובה, ישוחרר האדם ממעצרו.

תנאי השחרור בערובה

[תיקון: תשנ"ז, תשנ"ח]

.48

(א)

שחרור בערובה הוא על תנאי שהמשוחרר יתייצב לחקירה, לדיון במשפטו או בערעור, או לנשיאת עונשו, בכל מועד שיידרש, וכן שיימנע מלשבש הליכי משפט; בית המשפט רשאי להוסיף תנאים, לפרק זמן שיקבע, ככל שימצא לנכון, לרבות;

(1)

חובת הודעה על כל שינוי במען המגורים ובמקום העבודה;

(2)

איסור יציאה מן הארץ והפקדת הדרכון;

- (3) איסור כניסה לאזור, לישוב או למקום בארץ, שיקבע;
- (4) איסור לקיים קשר או להיפגש עם מי שיקבע;
- (5) חובת מגורים או הימצאות באזור, בישוב או במקום בארץ, שיקבע;
- (6) חובה להימצא בפיקוחו של קצין מבחן, לאחר קבלת תסקיר מעצר; משך הפיקוח לא יעלה על ששה חודשים, אך בית המשפט רשאי להאריך לתקופות שלא יעלו על ששה חודשים כל אחת;
- (7) חובה לקבל טיפול למשתמשים בסמים, ובלבד שהטיפול אושר על ידי קצין מבחן;
- (8) חובה להתייצב בתחנת משטרה במועדים שיקבע;
- (9) איסור יציאה ממקום מגורים במשך כל היממה או בחלק ממנה;
- (10) איסור המשך עיסוק הקשור בעבירה, כאשר מתקיים יסוד סביר לחשש שהמשך העיסוק מהווה סכנה לבטחון הציבור, או עלול להקל על ביצוע עבירה דומה;
- (11) למלא אחר צו הגנה על פי החוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, כן רשאי בית המשפט, על בסיס תסקיר מעצר כאמור בסעיף 21א, ובהסכמת החשוד או הנאשם, להתנות את שחרורו בביצוע בדיקה רפואית או בקבלת טיפול רפואי או טיפול מקצועי אחר, או להורות כי הטיפול יהיה במסגרת פיקוח קצין מבחן כאמור בפסקה (6).

(12)

הפקדת כלי הנשק שברשותו בתחנת המשטרה – לעניין חשוד בעבירת אלימות.

(ב)

לא יצווה שופט על איסור יציאה מן הארץ, אלא אם כן נתקיימו שניים אלה:

(1)

קיימת אפשרות סבירה שהמשוחרר לא יתייצב לחקירה, לדיון במשפט או לנשיאת עונשו;

(2)

לא ניתן להבטיח את התייצבותו בהמצאת ערובה מתאימה, או בקביעת תנאי שחרור מתאימים.

(ב1)

הורה בית המשפט על שחרור של חשוד בעבירת אלימות בבן משפחה, או בעבירה שנעשתה באלימות חמורה, באכזריות או תוך שימוש בנשק חם או קר, ולא התנה את השחרור בהפקדת כלי הנשק שברשות החשוד כאמור בסעיף קטן (א)(12), יפרט את נימוקיו לכך בהחלטתו;

לעניין זה, "בן משפחה" – כהגדרתו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991.

(ג)

מקום שנדרש הסדר להבטחת קיומם של תנאי השחרור, יובאו פרטי ההסדר לידיעת השופט לפני קביעת התנאים.

(ד)

צו איסור יציאה מן הארץ ישמש אסמכתה למנוע את יציאתו של המשוחרר מן הארץ.

(ה)

לצורך הפיקוח על קיום תנאי השחרור, תהיה לשוטר סמכות כניסה לכל מקום שיש לו יסוד סביר להניח כי המשוחרר נמצא בו או למקום שבו על המשוחרר להימצא.

כתב ערובה
[תיקון: תשנ"ז]

49.

(א)

כתב ערובה יפרט את תנאי השחרור וייחתם בפני שופט, רשם או מזכיר בית המשפט, או בפני שוטר או סוהר שהוסמך לכך בפקודות המשטרה או שירות בתי הסוהר.

(ב)

בכתב הערובה החתום בידי צד שלישי יפורטו גם התנאים המיוחדים שלמילויים ערב צד שלישי.

פטור הערב

[תיקון: תשנ"ז]

.50

(א)

ביקש ערב צד שלישי לבטל את ערבותו או להחזיר לו את ערבונו, רשאי בית המשפט, לאחר שהזמין לדיון את המבקש, התובע, המשוחרר בערובה וכל ערב שערב יחד עם המבקש, להיעתר לבקשה או לסרב לה; בית המשפט לא יסרב לבקשה, אם המשוחרר בערובה התייצב או הובא בפני בית המשפט; נעתר בית המשפט לבקשה, רשאי הוא לבטל את השחרור בערובה, לקבוע ערובה אחרת, או לשנות את תנאיה.

(ב)

בית המשפט רשאי להוציא צו להבאת ערב שהוזמן לדיון ולא התייצב, אלא אם כן היה הערב מיוצג בדיון על ידי עורך דין או הודיע לבית המשפט בתצהיר כי הוא מסכים לבקשה.

(ג)

לענין בקשה להחזרה או לביטול ערבון או ערבות שהוטלו על ידי הקצין הממונה, יהיו לקצין הממונה הסמכויות המסורות לבית המשפט בסעיף קטן (א), בשינויים המחוייבים.

(ד)

נפטר הערב, לפני שניתן צו על תשלום סכום ערבותו או על חילוט ערבונו, אחריותו על פי כתב הערובה בטלה, וסכום ערבונו יוחזר לעזבונו לכשיתבקש הדבר; הודע לבית המשפט על דבר פטירת הערב, ימסור בית המשפט הודעה על כך לתובע, למשוחרר בערובה ולערב אחר שערב לאותו משוחרר, ורשאי בית המשפט, לבקשת תובע או ערב אחר, לקבוע ערובה אחרת, לשנות את תנאיה או לבטל את השחרור בערובה.

תוצאות הפרת תנאי שחרור בערובה

[תיקון: תשנ"ז, תש"ס]

.51

(א)

שופט הדין בענינו של משוחרר בערובה, שהובא לפניו בשל הפרת תנאי מתנאי השחרור, רשאי להורות על חילוט הערבות, ואם התגבשה עילת מעצר, לעצרו או לשחררו בערובה בתנאים שיקבע;

(ב)

נוכח שופט כי משוחרר בערובה הפר תנאי מתנאי השחרור וכי לא ניתן להביאו בפניו, רשאי הוא להורות על חילוט הערבות.

(ג)

בקשה לחילוט ערבות שניתנה על ידי ערב לא תידון אלא אם כן ניתנה לערב הזדמנות להשמיע את טענותיו.

עיון חוזר בהחלטת בית המשפט

[תיקון: תשנ"ז]

.52

(א)

עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.

(ב)

אדם המוחזק במעצר בשל אי יכולתו להמציא ערובה, רשאי לפנות בכל עת בבקשה לעיון חוזר.

(ג)

הוטל פיקוח קצין מבחן לפי סעיף 48(א), רשאי קצין המבחן לפנות לבית משפט בבקשה ליתן צו המשנה את החלטתו; הבקשה תהיה בכתב ותלווה בתסקיר.

ערר על החלטת בית המשפט

[תיקון: תשנ"ז]

.53

(א)

עצור, משוחרר בערובה ותובע רשאים לערור על החלטת בית משפט בענין הנוגע למעצר, לשחרור, להפרת תנאי ערובה או להחלטה בבקשה לעיון חוזר, וכן רשאי ערב לערור בענין ערבותו, בפני בית

משפט שלערעור, שידון בערר בשופט יחיד; על החלטת בית המשפט המחוזי בערר, רשאים הם לערור בפני בית המשפט העליון, שידון בערר בשופט יחיד.

(ב)

השופט הדן בערר, רשאי להיזקק לחומר ראיות חדש, שניתוסף מאז הדיון בבית משפט קמא.

הסמכות בעיון חוזר ובערר

[תיקון: תשנ"ז]

.54

בעיון חוזר ובערר רשאי בית המשפט לקיים את ההחלטה שעליה עוררים, לשנותה או לבטלה ולתת החלטה אחרת במקומה.

השהיית ביצוע שחרור

[תיקון: תשנ"ז]

.55

(א)

החליט בית המשפט על שחרור בערובה או על שחרור ללא ערובה, של אדם שהיה במעצר בעת מתן ההחלטה, והודיע היועץ המשפטי לממשלה או תובע, במעמד מתן ההחלטה, על רצונו לערור עליה, רשאי בית המשפט שנתן את הצו לצוות על השהיית ביצוע השחרור לתקופה שיקצוב ושלא תעלה על 48 שעות מעת מתן ההחלטה; לענין זה יחולו הוראות סעיף 29, בשינויים המחוייבים.

(ב)

ערר כאמור בסעיף קטן (א) יוגש בהקדם האפשרי תוך התקופה שנקצבה.

(ג)

החליט היועץ המשפטי לממשלה או התובע, למרות הודעתו לבית המשפט, כי לא יוגש ערר, יודיע מיד לבית המשפט על החלטתו, והאדם ישוחרר לאלתר.

אופן הגשת בקשות

[תיקון: תשנ"ז]

.56

(א)

בקשה לשחרור בערובה שאינה מוגשת אגב דיון בבקשה למעצר, בקשה להטיל ערובה, בקשה לעיון חוזר או בקשה לערור, תוגש בכתב, ותכיל תמצית נימוקיה; קדמו לה בקשות אחרות באותו ענין, יצורפו אליה העתקים של אותן בקשות ושל פרוטוקול הדיון בהן; ואולם בית המשפט רשאי להיזקק לבקשה גם אם לא צורפו העתקים כאמור, אם נחה דעתו שיש ברשותו המידע הנדרש למתן החלטה.

(ב)

על בקשה לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיף 15(ג) עד (ז), בשינויים המחוייבים.

נוכחות בעלי הדיון

[תיקון: תשנ"ז]

.57

(א)

דיון לפי סעיפים 43, 52, 53 ו-58, יהיה בפני המשוחרר בערובה או סניגורו, בפני עצור, ובפני תובע; ואולם מותר לדון בבקשת העצור שלא בפני תובע אם ניתנה לתובע הודעה על הדיון 24 שעות מראש; מותר לדון בבקשת תובע שלא בפני המשוחרר בערובה אם הומצאה למשוחרר בערובה הודעה על הדיון 48 שעות מראש.

(ב)

הודעה על מועד הדיון ומקומו תימסר למשוחרר בערובה, לעצור, לסניגור אם יש להם סניגור, ולתובע.

(ג)

לא ניתן לקיים דיון בנוכחות העצור מפאת מצב בריאותו יחולו הוראות סעיף 16(2), בשינויים המחוייבים.

תוקף הערובה

[תיקון: תשנ"ז]

.58

(א)

הערובה ותנאי השחרור בערובה יתבטלו אם לא יוגש כתב אישום נגד החשוד תוך 180 ימים; ואולם בית המשפט רשאי, בתוך תקופת הערובה, להאריך אותה ואת תנאיה, לתקופה נוספת שלא תעלה על 180 ימים, אם הוגשה בקשה באישור תובע.

(ב)

בית המשפט רשאי להורות על הארכה נוספת של הערובה ותנאיה לתקופה שלא תעלה על 90 ימים, אם הוגשה בקשה לכך באישור היועץ המשפטי לממשלה.

שחרור באין אישום
[תיקון: תשנ"ז]

.59

חשוד הנתון במעצר ולא הוגש נגדו כתב אישום תוך 75 ימים לאחר מעצרו, ישוחרר מן המעצר, בערובה או ללא ערובה.

שחרור באין משפט
[תיקון: תשנ"ז]

.60

נאשם, שלאחר הגשת כתב האישום נגדו היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום, תקופה המצטרפת כדי 30 ימים ומשפטו לא החל, ישוחרר מן המעצר, בערובה או ללא ערובה; ואולם רשאי בית המשפט לדחות את מועד תחילת המשפט, בלא שישוחרר, ל-30 ימים נוספים, אם ביקש זאת הנאשם או סניגורו.

שחרור באין הכרעת דין
[תיקון: תשנ"ז, תשנ"ח]

.61

(א)

נאשם, שלאחר הגשת כתב אישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום תקופה המצטרפת כדי תשעה חודשים, ומשפטו בערכאה הראשונה לא נגמר בהכרעת דין, ישוחרר מן המעצר, בערובה או ללא ערובה.

(ב)

בטל.

הארכת מעצר או חידושו
[תיקון: תשנ"ז]

.62

על אף הוראות סעיפים 59 עד 61, רשאי שופט של בית המשפט העליון לצוות על הארכת המעצר או על מעצר מחדש, לתקופה שלא תעלה על 90 ימים, ולחזור ולצוות כך מעת לעת, וכן להורות על שחרורו של הנאשם, בערובה או ללא ערובה.

שחרור והפטר בתום המשפט
[תיקון: תשנ"ז]

.63

זוכה נאשם, בוטל האישום או הופסקו הליכי המשפט, ישוחרר מיד ממעצרו, אם הוא עצור; ואם שוחרר בערובה, יופטרו הוא וערביו מערבותם ויוחזר הערבון הכספי, הכל לפי הענין; ואולם, אם הודיעה התביעה כי בדעתה להגיש ערעור, רשאי בית המשפט לשחררו בערובה מטעמים שיירשמו, או להורות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לשם הגשת הודעת הערעור.

מעצר בשל עבירה אחרת
[תיקון: תשנ"ז]

.64

אין בהוראות סעיפים 59 עד 63 כדי למנוע מעצר החשוד או הנאשם, שחרורו בערובה או המשך מעצרו, בשל מעשה אחר, או מעצרו על ידי צו בית המשפט שלערעור.

סמכות שוטר
[תיקון: תשנ"ז]

.65

כל עוד לא הוגש כתב אישום, רשאי שוטר שאינו תובע כאמור בסעיף 12(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי, לנהל הליכים לפי סימן ג' או לפי סימן זה, למעט הליכים לפי סעיפים 52 ו-53.

[תיקון: תשס"ז]

סימן ז': היוועדות חזותית

הארכת מעצר ושחרור בערובה בדרך של היוועדות חזותית
[תיקון: תשס"ז, תשס"ח]

.א65

תוקף סעיף זה מיום 23.7.2007 עד יום 22.7.2009.

(א)

בסעיף זה, "היוועדות חזותית" – תקשורת בין שני מוקדים המאפשרת העברת תמונה וקול בזמן אמת.

(ב)

ניתן לערוך דיון בבקשה להארכת מעצרו של חשוד או לשחררו בערובה, באמצעות היוועדות חזותית, אם מתקיימים לגביו כל אלה:

(1)

הוא בגיר;

(2)

טרם הוגש נגדו כתב אישום;

(3)

הוא מיוצג בידי סניגור;

(4)

הוא הסכים לעריכת הדיון כאמור, לאחר שניתנה לו הזדמנות סבירה להיפגש עם סניגורו פנים אל פנים ולהיוועץ בו.

(ג)

לצורך קיום דיון לפי הוראות סעיף קטן (ב), יובא החשוד למקום שקבע מנהל בתי המשפט, בהתייעצות עם המפקח הכללי של המשטרה או נציב שירות בתי הסוהר, לפי הענין, והחשוד ישהה בו לקראת הדיון ובמהלכו.

(1ג)

הדיון לפי הוראות סעיף קטן (ב) יתקיים בבית משפט שקבע מנהל בתי המשפט, בהתייעצות עם נציב שירות בתי הסוהר.

(ד)

דיון לפי סעיף קטן (ב) ייערך בדרך שתבטיח כי יתקיימו כל אלה:

(1)

החשוד יראה וישמע את הנעשה במהלך הדיון בבית המשפט;

(2)

השופט, הסניגור, והשוטר או התובע, לפי הענין, יראו וישמעו את החשוד וסביבתו במהלך הדיון;

(3)

תתאפשר שיחה חסויה בין החשוד לסניגורו לפני הדיון ובמהלכו; על אף הוראות חוק האזנת סתר, התשל"ט-1979, לא ניתן להתיר האזנת סתר לשיחה חסויה כאמור בפסקה זו, וסעיף 13(א)(2) לחוק האמור לא יחול לגביה.

(ה)

הובא החשוד למקום כאמור בסעיף קטן (ג), יראוהו, לענין מנין התקופה הקבועה בחוק להבאתו לפני שופט, כאילו הובא לפני שופט, ובלבד שעם הבאת החשוד למקום כאמור נמסרה על כך הודעה לשופט.

(ו)

השר לביטחון פנים יקבע, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, תקנות לביצוע סעיף זה.

פורסמו תקנות סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) (היוועדות חזותית) (הוראת שעה), התשס"ז-2007 (ק"ת התשס"ז, 1059).

(ז)

אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהאפשרות לערוך דיון בבקשה להארכת מעצר או לשחרור בערובה שלא באמצעות היוועדות חזותית.

(ח)

בית המשפט רשאי, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להורות על עריכת דיון בבקשה להארכת מעצר או לשחרור בערובה שלא באמצעות היוועדות חזותית, אף אם התקיימו התנאים בפסקאות (1) עד (4) שבסעיף קטן (ב).

פרק ג': עיכוב

הגדרות
[תיקון: תשנ"ז]

.66

בפרק זה, "עיכוב" – הגבלת חירותו של אדם לנוע באופן חופשי, בשל חשד שבוצעה עבירה או כדי למנוע ביצוע עבירה כאשר הגבלת החירות מסויגת מראש בזמן ובתכלית, הכל כאמור בפרק זה.

עיכוב חשוד במקום
[תיקון: תשנ"ז]

.67

(א)

היה לשוטר יסוד סביר לחשד כי אדם עבר עבירה, או כי הוא עומד לעבור עבירה העלולה לסכן את שלומו או בטחונו של אדם, או את שלום הציבור או את בטחון המדינה, רשאי הוא לעכבו כדי לברר את זהותו ומענו או כדי לחקור אותו ולמסור לו מסמכים, במקום הימצאו.

(ב)

שוטר רשאי לדרוש מאדם להילוות עמו לתחנת המשטרה או לזמנו לתחנת המשטרה למועד אחר שיקבע, אם נתקיימו שניים אלה:

(1)

יש יסוד סביר לחשד שהוא עבר עבירה או יש הסתברות גבוהה שהוא עומד לעבור עבירה כאמור בסעיף קטן (א);

(2)

הזיהוי היה בלתי מספיק, או לא ניתן לחקור אותו במקום הימצאו.

עיכוב עד במקום

[תיקון: תשנ"ז]

.68

(א)

היה לשוטר יסוד סביר לחשד שנעברה עבירה, רשאי הוא לעכב אדם שיכול למסור לו מידע הנוגע לאותה עבירה, כדי לברר את זהותו ומענו וכדי לחקור אותו במקום הימצאו; וכן רשאי הוא לזמן אותו לתחנת משטרה קרובה למועד סביר אחר שיקבע לצורך ביצוע אותן פעולות.

(ב)

היה הזיהוי בלתי מספיק, או היה חשש כי האדם לא יתייצב לחקירה במועד, רשאי השוטר לבקש מאותו אדם להילוות עמו לתחנת המשטרה לשם גביית העדות.

עיכוב לחיפוש ולבדיקת מסמכים

[תיקון: תשנ"ז]

.69

הוקנתה בחיקוק הסמכות לחפש במקום, בכליו או על גופו של אדם, או הסמכות לדרוש מאדם הצגת מסמכים, רשאי בעל הסמכות לעכב אדם או כלי רכב כדי לאפשר את החיפוש או העיון במסמכים, וכן רשאי הוא לדרוש מהאדם למסור את שמו ומענו.

עיכוב לביצוע צו מעצר או צו מאסר

[תיקון: תשנ"ז]

.70

(א)

היה לשוטר יסוד סביר לחשד כי ניתן נגד אדם צו מעצר או צו מאסר, רשאי הוא לעכבו עד לקבלת עותק הצו, לצורך ביצוע המעצר או המאסר על פיו.

(ב)

לא ניתן לקבל עותק הצו במקום, רשאי שוטר לדרוש מאותו אדם להילוות עמו לתחנת המשטרה לשם קבלת הצו ולשם ביצוע המעצר או המאסר על פיו.

עיכוב כלי רכב לשם חיפוש

[תיקון: תשנ"ז]

.71

(א)

היה לשוטר יסוד סביר לחשד שבוצעה עבירה בת מעצר וסבר כי יש צורך לבצע חיפוש בכלי רכב כדי לאתר את מבצע העבירה או קורבנה או כדי לאתר ראיה הקשורה בעבירה, רשאי הוא להורות לעכב את כלי הרכב ולערוך את החיפוש כאמור.

(ב)

הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם אם קיים חשש שעומדת להתבצע עבירה מן העבירות המפורטות בסעיף 35(ב), או אם קיימת הסתברות גבוהה שעומדת להתבצע עבירה בת מעצר.

הנוהל בעיכוב

[תיקון: תשנ"ז]

.72

(א)

על מבצע עיכוב יחולו הוראות סעיף 24, בשינויים המחוייבים.

(ב)

על אף הוראות סעיף קטן (א), שוטר המעכב לפי סעיף 71, יזהה את עצמו על פי הוראות סעיף 5א לפקודת המשטרה.

משך העיכוב

[תיקון: תשנ"ז]

.73

(א)

לא יעוכב אדם או כלי רכב מעל לזמן סביר הדרוש, בנסיבות המקרה, לביצוע הפעולה שלשמה הוקנתה סמכות העיכוב.

(ב)

בכל מקרה, לא יעוכב אדם או כלי רכב לפרק זמן העולה על שלוש שעות; ואולם בעיכוב הקשור למספר רב של מעורבים, רשאי הקצין הממונה להאריך את משך העיכוב לפרק זמן נוסף שלא יעלה על שלוש שעות נוספות, מנימוקים שיירשמו.

דו"ח על עיכוב

[תיקון: תשנ"ז]

.74

עם תום העיכוב, יערוך מבצע העיכוב דו"ח, שבו יפרט את שמו של מי שעוכב, סיבת העיכוב ומשך העיכוב, אם נתקיים אחד מאלה:

(1)

האדם הובא לתחנת המשטרה או זומן אליה;

(2)

האדם עוכב לפרק זמן של עשרים דקות או יותר.

עיכוב בידי אדם פרטי

[תיקון: תשנ"ז]

.75

(א)

כל אדם רשאי לעכב אדם אחר עד לבואו של שוטר אם נתקיים אחד מאלה:

(1)

האדם חשוד כי ביצע בפניו עבירת אלימות, פשע, גניבה או עבירה שגרמה נזק של ממש לרכוש;

(2)

אדם אחר הקורא לעזרה מצביע על אדם החשוד שביצע בפניו עבירה, כאמור בפסקה (1), והכל אם יש חשש שהחשוד יימלט או שזהותו אינה ידועה.

(ב)

חשוד שעוכב לפי סעיף קטן (א), יימסר לשוטר ללא דיחוי, ובלבד שהעיכוב לא יעלה על שלוש שעות.

(ג)

המבצע עיכוב לפי סעיף קטן (א), רשאי להשתמש בכוח סביר, אם החשוד סירב להיעתר לבקשת העיכוב, ובלבד שלא יהיה בשימוש בכוח כדי לגרום לחשוד חבלה.

[תיקון: תשנ"ז]

פרק ד': שונות

[תיקון: תשנ"ז]

.76

הנוסח שולב בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

[תיקון: תשנ"ז]

.77

הנוסח שולב בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

.78

הנוסח שולב בחוק העונשין, התשל"ז-1977.

[תיקון: תשנ"ז]

.79

הנוסח שולב בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.

.80

הנוסח שולב בחוק סמכויות חיפוש בשעת חירום (הוראת שעה), התשכ"ט-1969.

.81

הנוסח שולב בחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.
הוראת מעבר

.82

עובד ציבור שהוסמך בידי השר לבטחון הפנים בסמכויות מעצר לפני תחילתו של חוק זה, יראוהו כאילו הוסמך לפי חוק זה.
תחילה

.83

תחילתו של חוק זה בתום שנה מפרסומו.

-
- **שמעון פרס**
ראש הממשלה
 - **דוד ליבאי**
שר המשפטים
 - **עזר ויצמן**
נשיא המדינה
 - **שבח וייס**
יושב ראש הכנסת